Quelle: https://manuscripta.at/?ID=59
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

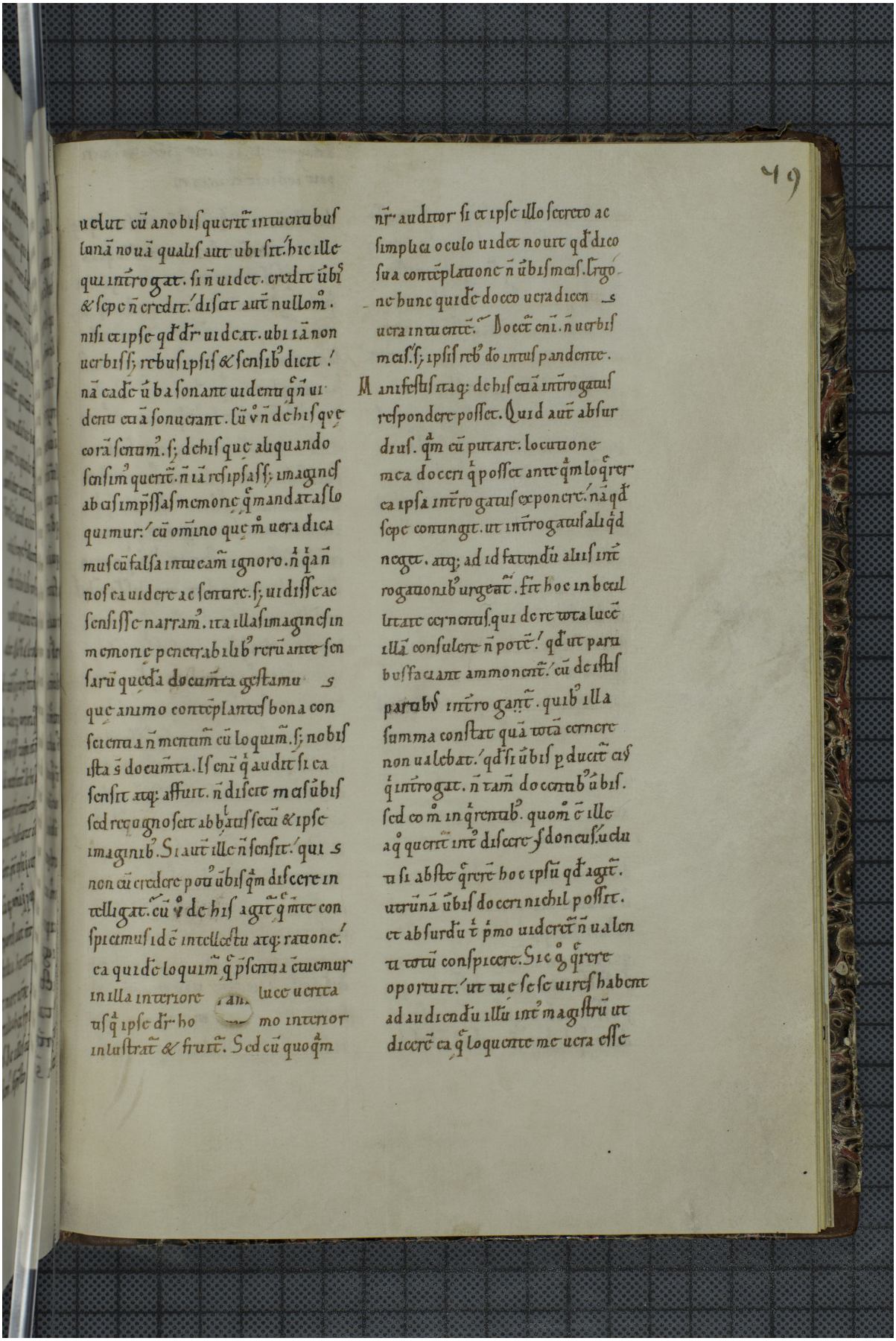

59

uelut cū anobis querit intuentibus
lunā nouā qualis aut ubi sit. hic ille
qui intrōgat. si ñ uidet. credit ūbis
& sepe ñ credit. dissat autē nullom.
nisi ex ipse qd dr uideat. ubi iā non
uerbis; rebus ipsis & sensib dicit.
nā cadē ū ba sonant uidentu q ñ ui
dentu eā sonuerant. cū v ñ de his qve
corā sentum. s; de his que aliquando
sensim querit. ñ iā res ipsas; imagines
ab eis impssas memorie q mandatas lo
quimur. cū omino que m uera dica
mus cū falsa intueam ignoro. ñ q ñ
nos ea uidere ac sentire. s; uidisse ac
sensisse narram. ita illas imagines in
memorie penetrabilib rerū ante sen
sarū quedā documēta gestamu s
que animo contēplantes bona con
scientia ñ mentiam cū loquim. s; nobis
ista s documēta. Is enī q audit si ea
sentit atq: affuit. ñ discit m eis ūbis
sed recognoscit abb ausseū & ipse
imaginib. Si aut ille ñ sentit. qui s
non cū credere potest ūbis qm discere in
telligat. cū v de his agit q mte con
spicimus id ē intellectu atq: ratione.
ea quide loquim q pscentia cōtemur
in illa interiore ram lucē ueritta
tis q ipse dr ho mo interior
inlustrat & fruit. Sed cū quoqm
nr audior si et ipse illo secreto ac
simplici oculo uidet nouit qd dico
sua contēplatione ñ ūbis meis. Ergo
ne hunc quide doceo uera dicen s
uera intuentē. Docet enī. ñ uerbis
meis. s; ipsis reb do intus pandente.
Manifestus itaq: de his eā intrōgatus
respondere posset. Quid autē absur
dius. qm cū putaret. locutione
mea doceri q posset ante qm lo qrer
ea ipsa intrōgatus exponeret. nā qd
sepe contingit. ut intrōgatus aliq d
neget. atq: ad id fatendū aliis int
rogationib urgeat. fit hoc in beul
litate cernentis. qui de re tota lucē
illā consulere ñ potest. qd ut paru
bus faciant ammonent. cū de istis
parabl intrōgant. quib illa
summa constat quā tota cernere
non ualebat. qd si ūbis p ducit eis
q intrōgat. ñ tam doceritib ūbis.
sed co m in qrentib. quom ē ille
aq querit int discere s doceis. ūdu
ti si abstē qrere hoc ipsū qd agit.
utrū nā ūbis doceri nichil possit.
et absurdū t pmo uideret ñ ualen
tu totū conspicere. Sic q qrere
oportuit. ut tue se se uires habent
ad audiendū illū int magistrū ut
dicere ea q loquente me uera esse